

Nr 17.

Av herrar **Carlström** i Helgagård och **Fast**, om pension
åt sergeanten *Carl Oskar Ragnar*.

I underdåning skrivelse till Kungl. Maj:t av den 25 juni 1921 anhöll dåvarande chefen för Kungl. Smålands husarregemente N. Adlercreutz, att sergeanten i samma regemente hovslagarefuriren av 1 klass Carl Oskar Ragnar måtte vid fyllda 50 år beredas pension å allmänna indragningsstaten lika med den, som tillkommer sergeant på stat. Nämnda anhållan avlogs dock av Kungl. Maj:t på grund av huvudsakligen principiella skäl.

Då emellertid, som av bif. handl. framgår, Ragnar varit anställd vid regementet i 30 år, och de senare 25 åren tjänstgjort som hovslagarebeställningsman på ett sätt, som enligt bil. 2 synes gjort honom oumbärlig vid regementet, måste det anses obilligt att han vid sin avgång ur tjänsten, ej skall kunna erhålla annan pension än den, som med en ringa summa tillfaller pensionär av vanlig manskapsbeställning. Den omständigheten, att det med nuvarande organisation inte är möjligt anställa hovslagareunderofficer på stat, bör väl ändå icke lägga hinder i vägen för, att den, som i denna egenskap på ett plikttroget och i allo förtjänstfullt sätt tjänat regementet under så lång tid, får vid slutad tjänstgöring uppbära en pension, som står i förhållande till tjänstgöringens praktiska och verkliga värde.

Som av bil. 1 framgår, ingår i hovslagareunderofficers skyldigheter bland annat att vara uppbördsman för veterinärmaterielen vid regementet, vilken materiel har ett värde av 40- å 50,000 kr., vardan Ragnars befattning inte blott krävt fackinsikter utan även förtroende; och regementschefen tvekar ej att i nämnda skrivelse säga, att Ragnars befattningar vid regementet äro bland de viktigaste som kunna påvila en person med *underofficers* tjänsteställning.

På regementschefens begäran under förlidet år har Ragnar medgivits rätt att kvarstå i tjänsten ytterligare högst tre år efter fyllda 50 år, så länge han är duglig att uppehålla sin nuvarande befattning som hovslagareunderofficer och lärare i praktiskt hovbeslag, men ytterligare förlängning av hans tjänstetid torde med säkerhet ej beviljas, och som han vid erhållet avsked ej kan påräkna någon sysselsättning, som ger dräglig bergning, och då han har familj och minderåriga barn att försörja, synes det vara rättvist och billigt att riksdagen träder hjälpande emellan och beviljar honom, efter slutad tjänstgöring, pension i likhet med vad som tillkommer sergeant på stat.

De ampla vitsord, som kommit Ragnar till del från överordnades sida vid regementet, samt det obestriddigen värdefulla arbete, som han där nedlagt, borde i denna fråga väga mera än den kalla motiveringen för avslag, som Statskontoret, enl. bil. 5, avgivit i sitt utlåtande, då frågan förelades Kungl. Maj:t. Och det skälet, som i nämnda utlåtande framfördes, att, om ansökan bifalles, detta sannolikt skulle föranleda många liknande framställningar, kan ej vara bärande, enär vid kavalleriet ej lär finnas någon med Ragnars tjänstetid och tjänsteåliggande, som ej fått sina pensionsförhållanden ordnade.

Vi hemställa sålunda,

att riksdagen måtte medgiva sergeanten i Kungl. Smålands husarregemente Carl Oskar Ragnar, vid erhållet avsked, pension å allmänna indragsstaten i likhet med den som tillfaller sergeant på stat.

Stockholm den 17 januari 1924.

Oscar Carlström.

Erik Fast.

Avskrift.

Bilaga 1.

Sergeanten *Carl Oskar Ragnar* anställdes såsom indelt husar vid Kungl. Smålands husarregemente den 20 november 1893, genomgick hovslagarskola och övergick med 1901 års härordning å ny stat såsom hovslagarebeställningsman, befordrades sedan i manskapsgraderna till hovslagarefurir och utnämndes den 20 januari 1914 till sergeant i regementet med bibehållande av hovslagarefurirs löneförmåner.

Ragnar har sedan 1908 uppehållit tjänsten såsom hovslagareunderofficer och sedan 1913, efter att dessförinnan hava genomgått fortsatt hovslagareutbildning, varit lärare i hovbeslag vid regementets hovslagarskola.

I hovslagareunderofficerens skyldigheter ingår bland annat att vara uppbördsman för veterinärmaterielen vid regementet, vilken materiel har ett värde av 40- å 50,000 kronor. De befattningar Ragnar innehar äro sålunda synnerligen ansvarsfulla och fordra dessutom fackinsikter. Det är icke någon överdrift att säga, att de vid ett beridet truppförband äro bland de viktigaste, som kunna vila på en person med underofficers tjänsteställning.

Ragnar har under hela sin långa tjänstetid skött sina åligganden på ett i allo berömvärt sätt. Då han icke genomgått härför nödiga utbildningsskolor i trupptjänst, har han icke kunnat befordras till underofficer på stat, och någon särskild hovslagareunderofficersbeställning finnes icke vid kavalleriet.

År 1921 ingick dåvarande regementschefen till Kungl. Maj:t med underdånig anhållan att Ragnar vid uppnådda 50 år måtte tilldelas pension lika med sergeant på stat, vilken underdåniga anhållan emellertid av principiella skäl avslogs. Jämlikt d. s. den 9 mars 1923 medgavs Ragnar rätt att kvarstå i tjänst till den 18 september 1926, då han fyller 53 år. Något ytterligare uppskov med avskedet torde med säkerhet icke beviljas.

Såvida icke hans pensionsfråga genom initiativ av någon enskild riksdagsman till dess kan ordnas, blir den pension, varav han vid avskedet kommer i åtnjutande, endast det obetydliga understödet på högst ett par hundra kronor från Vadstena krigsmanshuskassa, en allt för ringa erkänsla efter ett mer än 30-årigt pliktroget och krävande arbete i statens tjänst.

Eksjö den 18 december 1923.

Sven Lokrantz,

Regementsveterinär vid Kungl. Smålands husarregemente.

I ovanstående av regementsveterinär Lokrantz avgivna yttrande instämmer jag till alla delar.

Eksjö den 19 december 1923.

Gilbert Hamilton,

Överste och chef för Kungl. Smålands husarregemente.

Avskrift.

Bilaga 2.

Till K o n u n g e n.

Hos Eders Kungl. Maj:t får jag i underdånighet anhålla, att hovslagarefuriren av II klass vid regementet, sergeanten i regementet Carl Oskar Ragnar måtte få kvarstå i tjänst ytterligare tre år, räknat från och med den 1 november 1916 och såsom skäl för denna underdåniga anhållan anföras följande:

Genom kungl. brev den 5 september 1913 medgavs Ragnar rätt att kvarstå i tjänst till den 1 november 1916.

Genom Kungl. brev den 31 december 1913 medgavs regementschefen rätt att utnämna Ragnar till sergeant i regementet, i vilket kungl. brev tillades den bestämmelsen, att Ragnar ej må, därest han ej dessförinnan blivit befördrad till sergeant på stat, i krigstjänst kvarstå längre än till den 1 nov. 1916. Den 20 januari 1914 utnämndes Ragnar till sergeant i regementet. Ragnar har under sin tjänstetid vid regementet skött samtliga åligganden på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Då för närvarande icke finnes någon mer än han, som är kompetent att vara lärare i praktiskt hovbeslag vid hovslagareskolan, är han vid regementet oundgänglig.

En befordran till sergeant på stat är med nuvarande organisation icke möjlig, då någon lön icke finnes till en särskild hovslagareunderofficer och de tio sergeanter, som äro avsedda till trupptjänst, icke tåla vid någon minskning. Vid en eventuell förändring av nuvarande stat för hovslagarebeställningsmännen och inrättande av en särskild hovslagareunderofficersbefattning på stat med underofficers lön, är Ragnar mycket lämplig att ifrågakomma till ifrågavarande befattning.

Utom att det vore en förlust för regementet, för närvarande oersättlig, om Ragnar nu nödgades lämna sin tjänst, vore en sådan eventualitet för Ragnar själv synnerligen smärtsam och i ekonomiskt avseende mycket betänklig, då han under hela sitt liv inriktat sin verksamhet uteslutande åt

det militära hovslagareyrket och vid nuvarande ålder säkerligen finge mycket svårt att efter ett brådstörtat, nödtvunget avsked försörja sig och sin familj utan utsikt till annan pension efter 23 års tjänstetid än den som kan tillkomma honom från krigsmanshuskassan.

Underdånigst:

Eksjö den 17 oktober 1916.

A. Hallenborg,
Regementschef.

F. A. Berglund.

Avskrift.

Bilaga 3.

Kungl. Smålands husarregemente Regimentsexp:n Avd. VI N:r 36. Med underdånig anhållan att sergeanten i Kungl. Smålands husarregemente C. O. Ragnar måtte få kvarstå i tjänst efter fyllda 50 år.

Till K o n u n g e n.

Hos Eders Kungl. Maj:t får jag i underdånighet anhålla, att hovslagarefuriren av 1 klass vid Kungl. Smålands husarregementet, Carl Oskar Ragnar måtte medgivas rätt att kvarstå i tjänst efter fyllda 50 år, så länge han är duglig att upprätthålla sin nuvarande befattning såsom hovslagareunderofficer och lärare i praktiskt hovbeslag, och får jag såsom skäl för denna anhållan i underdånighet anföra:

Ragnar är född den 18 september 1873, blev indelt husar den 18 september 1893, genomgick hovslagareskolan 1897—1898, övergick å ny stat såsom stamanställd volontär enligt kontrakt den 20 januari 1903 "med anställningstid fr. o. m. den 20 januari 1903 intill uppnådd pensionsålder enligt nuvarande och framdeles blivande bestämmelser". Han befordrades den 24 augusti 1904 till hovslagarevicekorpral, den 25 november 1904 till hovslagarekorpral, den 1 januari 1915 till hovslagarefurir av II klass och den 1 januari 1919 till hovslagarefurir av I klass.

Jämlikt kungl. brev av den 31 december 1913 medgavs dåvarande regementschefen rätt att utnämna Ragnar till sergeant i regementet, vilket skedde den 20 januari 1914. Ragnar har sedan den 1 januari 1908, uppehållit befattningen såsom hovslagareunderofficer och sedan 1913 varit lärare i praktiskt hovbeslag vid regementets hovslagareskola, sedan han därtill blivit kompetent att med mycket goda vitsord genomgå fortsatt utbildning januari—april 1913.

Jämlikt departementsskrivelse n:r 1123, den 4 april 1919 medgavs Ragnar efter därom gjord underdånig anhållan rätt att kvarstå i tjänst t. o. m. den 18 sept. 1923 vid fyllda 50 år. Den 25 juni 1921 ingick dåvarande regementschefen med underdånig anhållan om beredande av pension till Ragnar vid fyllda 50 år å allmänna indragningsstaten lika med den, som tillkommer sergeant på stat, vilken underdåniga framställning jämlikt departementsskrivelse den 11 november 1921 avslogs sedan statskontoret och arméförvaltningens civila departement avstyrkt densamma. I civila departementets yttrande hänvisades i motiveringen för avstyrkandet bland annat till det obetydliga underhåll, som kan komma att tillfalla honom från Vadstena krigsmanshuskassa.

Då Ragnar under sin snart trettioåriga tjänstgöring skött sig och sina åligganden på ett i allo berömvärt sätt och under många år uppehållit en så krävande och för ett beridet truppförband viktig befattning som hovslagareunderofficer och lärare i praktisk hovbeslag, är det underhåll, som kan tillfalla honom från krigsmanshuskassan, en för ringa gottgörelse efter ett långt och pliktstroget arbete. Om min underdåniga framställning bifalles, har han, som fortfarande är tjänstduglig för ifrågavarande befattning, tillsvidare sin anständiga bergning. Ett ytterligare skäl för min underdåniga framställning är den omständigheten, att ingen ställföreträdare för Ragnar såsom lärare i praktiskt hovbeslag för närvarande finnes vid regementet, vadan hans kvarstående för undervisningens vid hovslagareskolans behöriga skötande är för regementet nödvändig.

Eksjö den 15 januari 1923.

Underdånigst:

Gilbert Hamilton,
Regementschef.

/Sven Lokrantz.

Avskrift.

Bilaga 4.

Till Chefen för andra arméfördelningen.

Genom beslut den 4 april 1919 medgav Kungl. Maj:t att sergeanten i Smålands husarregemente, hovslagarefuriren vid regementet C. O. Ragnar finge kvarstå i tjänst intill fyllda 50 år den 18 september 1923.

Uti en av chefen för andra arméfördelningen till arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse insänd och av nämnda styrelse jämte eget yttrande, den 19 februari 1923 överlämnad skrivelse har nu chefen för Smålands husarregemente hemställt, att Ragnar måtte få kvarstå i tjänst även efter fyllda 50 år, så länge han vore duglig att upprätthålla sin nuvarande befattning såsom hovslagareunderofficer och lärare i praktiskt hovbeslag vid regementet, och har regementschefen tillika meddelat, att någon ställföreträdare för Ragnar såsom dylik lärare för närvarande icke funnes vid regementet, vadan dennes kvarstående i tjänst för undervisningens vid hovslagareskolan behöriga skötande vore för regementet nödvändigt.

Kungl. Maj:t medgiver i anledning av förevarande framställning att Ragnar må kvarstå i tjänst under ytterligare högst tre år till och med den 18 september 1926. Vilket jag, på nådigaste befallning, får för kännedom och regementschefens underrättande härigenom meddela.

Avskrift av denna skrivelse tillställles arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse.

Stockholm den 9 mars 1923.

P. Albin Hansson.

*Avskrift av avskrift.**Bilaga 5.**Till Arméförvaltningens civila departement.*

Uti en av chefen för Andra arméfördelningen, jämte eget yttrande, till arméförvaltningens civila departement insänd och av nämnda departement, likaledes med eget yttrande, den 27 september 1921 överlämnad underdånig skrivelse har chefen för Smålands husarregemente gjort framställning om beredande av pension åt sergeanten i regementet C. O. Ragnar.

Häröver har statskontoret den 26 oktober 1921 avgivit utlåtande.

Kungl. Maj:t finner förevarande framställning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Vilket jag på nådigaste befallning, skolat arméförvaltningens civila departement härigenom meddela.

Avskrifter av denna skrivelse tillställas:

Chefen för Andra arméförvaltningen för kännedom och vederbörandes underrättande samt

Statskontoret.

Stockholm den 11 november 1921.

Karl Levinsson.

*Avskrift.**Bilaga 6.**Underdånigt utlåtande.*

Med instämmande i vad arméförvaltningens civila departement anfört i sitt i ärendet avgivna utlåtande får statskontoret i underdånighet avstyrka bifall till förevarande framställning.

Stockholm den 26 oktober 1921.

Underdånigst:

Per Sidenmark.

John Gibson.

/Carl Peyron.

Underdånigt yttrande.

Med förmälan, att Ragnar, därest han kvarstår i tjänst till fyllda 50 år, blir berättigad att från Vadstena Krigsmanshushus åtnjuta författningsenligt underhåll jämte korpralstillägg, får Arméförvaltningens civila departement, vid det förhållande att Ragnar endast innehaft manskapsbeställning på stat och det av verkställd utredning icke framkommit att sökanden på grund av sjuklighet är urståndsatt försörja sig och sin familj, samt då ett bifall till förevarande ansökning sannolikt skulle föranleda många liknande framställningar, i underdånighet avstyrka densamma.

Stockholm den 27 september 1921.

Underdånigst:

Carl Edv. Sterky.

F. L. Rennerfelt.

/G. Almgren.

Avskrift.

Bilaga 7.

Utdrag ur militärt straffregister rörande sergeanten i regementet vid
Kungl. Smålands husarregemente Carl Oskar Ragnar.

Ostraffad.

Rätt utdraget intygar:

Eksjö den 20 december 1923.

Bertil Sandström,

Skvadronschef.

Albert Palmér.
